

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: X, nar. X
státní příslušnost X
bytem X
zastoupený JUDr. Petrem Novotným, advokátem
sídlem Archangelská 1568/1, 100 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2023, č. j. OAM-948/ZA-ZA11-ZA20-2022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2023, č. j. OAM-948/ZA-ZA11-ZA20-2022 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce v podané žalobě vyjádřil nesouhlas se závěry žalovaného a namítl, že žalovaný postupoval v rozporu se zákonem, neboť zjištěné okolnosti v jeho případě odůvodňovaly udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně udělení doplňkové ochrany podle § 14a téhož zákona. Žalobce jako důvod své žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl v žalobě skutečnost, že je homosexuál. V Bělorusku mu bylo vyhrožováno a dochází tam k utlačování homosexuálů, a proto se žalobce do vlasti nechce vracet. Současná politická situace v Bělorusku je nastavena krajně negativně vůči sexuálním menšinám. Žalobce v podané žalobě vyjádřil svou obavu, že by mu při návratu do vlasti vzhledem k jeho sexuální orientaci hrozilo nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, případně vážného ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu vystavení jeho osoby – jako příslušníka sexuálních menšin – perzekucím a násilnostem. Bělorusko podle žalobce nezaručuje standardy dodržování lidských práv, žalobce má pro případ návratu do vlasti strach o život a zdraví, který podporuje i vyostření situace v souvislosti s nepřímým zapojením Běloruska do ruské invaze na Ukrajinu. Žalobce namítl, že žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti a dále že si žalovaný neopatřil dostatečné podklady pro své rozhodnutí. Žalobce namítá, že splňuje podmínky minimálně pro udělení doplňkové ochrany.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobu považuje za naprosto nepřiléhavou k případu žalobce. Kromě části shrnutí azylového příběhu, která byla zkopírována z napadeného rozhodnutí, nemá text žaloby s projednávanou věcí nic společného. Žalovaný dále uvedl, že žalobce sám vyvrací obavy z nasazení do bojů na Ukrajině tvrzením, že Bělorusko se války účastní pouze nepřímo. Žaloba podle žalovaného neobsahuje jediný žalobní bod, který by reflektoval deklarované obavy žalobce, tj. obava z povolání do armády, příp. perzekuce kvůli účasti na politickém mítinku. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v plném rozsahu.

IV.

Obsah správního spisu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

4. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
5. Dne 21. 10. 2022 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Dne 4. 11. 2022 pak žalobce poskytl údaje k jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany a byl s ním proveden pohovor. V rámci správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je obava žalobce, že by byl povolán do armády a zapojen do bojů na Ukrajině, neboť již čtyřikrát obdržel předvolání z běloruské vojenské správy. Žalobce se dále obává možného postihu za nedostavení se na vojenskou správu.
6. Dne 28. 4. 2023 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, jímž žalobci mezinárodní ochranu neudělil v žádné z forem uvedených v zákoně o azylu. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, z jakých důkazů vycházel při svém rozhodování, přičemž mezi nimi byla především výpověď a vyjádření žalobce, a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Bělorusku. Konkrétně se jednalo o Informaci OAMP – Bělorusko: Shrnutí krizového vývoje po prezidentských volbách v roce 2020, Politická situace, vnitřní pořádek a bezpečnost v letech 2020-2022, ze dne 22. 7. 2022, Informaci Human Rights Watch – Bělorusko: Výroční zpráva 2023, ze dne 12. 1. 2023, Informaci OAMP – Bělorusko: Odvody a povinná vojenská služba, ze dne 22. 7. 2022, Informaci Finské imigrační služby – Bělorusko: Odpor proti válce na Ukrajině, běloruští vojáci na Ukrajině, Angažmá Běloruska ve válce na Ukrajině, ze dne 12. 12. 2022, Informaci ČTK: Minsk je podle Lukašenka připraven umístit ruské strategické zbraně, ze dne 31. 3. 2023, a Informaci OAMP – Bělorusko: Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky občanských svobod a lidských práv, ze dne 15. 6. 2022. Žalobce využil svého práva na seznámení se s podklady pro rozhodnutí. Prostřednictvím svého právního zástupce zaslal žalobce žalovanému dne 14. 4. 2023 reakci na vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. V této písemnosti uvedl, že v případě svého návratu do Běloruska se obává, že by mu hrozilo nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, případně vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu vystavení civilního obyvatelstva perzekucím a násilnostem, a to s ohledem na současnou bezpečnostní a politickou situaci v Bělorusku, která se velmi vyostřila v souvislosti s ruskou invazí na Ukrajinu, do které se Bělorusko nepřímo zapojuje. Na základě uvedeného pak žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že nebyly splněny podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu, neboť žalobce v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možné učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnosti směřující k uplatňování politických práv a svobod, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Žalobce v průběhu správního řízení sdělil, že se po prezidentských volbách v roce 2020 účastnil v Bělorusku politických mítinků a byl proto několikrát zadržen policií. Dále policie na 2-3 týdny zavřela firmu, ve které žalobce pracoval a ve které vyvěsili národní vlajku. V této souvislosti byl žalobce policií předvolán k výslechu, kde jej zadrželi a propustili po třech dnech, aniž by s ním byly provedeny jakékoliv oficiální úkony. S odstupem času následovaly další čtyři výslechy, při kterých byl žalobce zejména dotazován, proč nepodporuje prezidenta Lukašenka. Předvolání se dělo telefonicky, žalobce nikdy neobdržel žádný protokol o výslechu. Žalovaný konstatoval, že žalobce nebyl členem žádné politické strany či skupiny. Nijak se na organizaci protestů po prezidentských volbách v roce 2020 nepodílel a veřejně nikde nevystupoval. Obdobnou formu protestu prováděly v té době v Bělorusku

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

desetitisíce osob. Žalobce nezmínil, že by ze strany policie čelil jakékoliv formě útlaču, přestože byl policií několikrát zadržen. Pro své aktivity ve vlasti nikdy žádné další problémy neměl a také popřel, že by s ním bylo zahájeno přestupkové nebo trestní řízení. Žalobcův návrat do vlasti v roce 2021 za účelem vyřízení českého pracovního víza podle žalovaného rovněž svědčil o tom, že si byl žalobce vědom, že mu v Bělorusku potíže nehrozí, a žalovaný tak uzavřel, že žalobce v souvislosti se svou politickou aktivitou nebyl v Bělorusku pronásledován. Stejně tak žalovaný nedospěl k závěru o důvodnosti udělení azylu žalobci z důvodu uvedeného v § 12 písm. b) zákona o azylu, neboť žalobci v Bělorusku nehrozí pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Žalobce má obavu z návratu do své vlasti, neboť v Bělorusku panuje diktátorský a nedemokratický režim, má rovněž obavu z tamní bezpečnostní situace s ohledem na probíhající válku na sousední Ukrajině a rozmístění ruských jaderných zbraní na území Běloruska. Žalovaný k tomu konstatoval, že přes společenské napětí v Bělorusku se žalobce hrozba mučení, věznění a dalších perzekucí nedotýká, neboť uvedenému jsou vystaveni především aktivní odpůrci Lukašenkova režimu, mezi které žalobce nepatří. Žalovaný dále citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2005, č. j. 3 Azs 303/2004-79. Podle uvedeného rozsudku ani skutečnost, že v zemi existuje autoritářský a nedemokratický režim, který v mnoha případech pošlapává lidská práva, sama o sobě nezakládá podmínky pro udělení azylu kterémukoliv občanovi takové země bez dalšího. Dále žalovaný uvedl, že v současnosti nic nenasvědčuje tomu, že by se běloruská armáda měla do bojů na Ukrajině zapojit po bodu Rusů. Zmíněná předvolání na vojenskou správu mají za cíl toliko prověřit akceschopnost běloruské armády. O udělení mezinárodní ochrany žalobce nepožádal bezprostředně po přicestování do ČR. Žalovaný tak vnímal jednání žalobce jako snahu o legalizaci jeho pobytu na území ČR a konstatoval, že žalobcovo jednání působilo účelově. V souvislosti s tím žalovaný uvedl judikaturu NSS, z níž je patrné, že azylové řízení nemá být prostředkem pro legalizaci pobytu na území ČR, k tomu slouží postupy podle zákona o pobytu cizinců. S ohledem na skutečnost, že žalobce nemá na území ČR žádného rodinného příslušníka, kterému by zde byl udělen azyl, nebyl žalobci udělen ani azyl za účelem sloučení rodiny podle § 13 odst. 1 zákona o azylu. Rovněž pak žalovaný neshledal u žalobce ani existenci důvodu pro udělení humanitárního azylu ve smyslu § 14 zákona o azylu. K tomu žalovaný uvedl, že se v této souvislosti zabýval zejména rodinnou, sociální a ekonomickou situací žalobce a přihlédl i k jeho věku a zdravotnímu stavu. Žalovaný nenalezl žádný důvod hodný zvláštního zřetele, pro který by bylo na místě udělit humanitární azyl. Žalobce nezmínil v průběhu správního řízení žádné zdravotní problémy nebo okolnosti svědčící o jeho nesoběstačnosti. Rovněž se nijak výslovně nedomáhal udělení humanitárního azylu. Žalovaný připomněl, že humanitární azyl je udělován pouze za výjimečných okolností, kdy nebyl shledán důvod k udělení azylu dle § 12 zákona o azylu a kdy by bylo nehumánní azyl neudělit. Žalovaný se zabýval rovněž tím, zda žalobce splňuje důvody pro udělení doplňkové ochrany. Žalovaný nenalezl žádné skutečnosti, na základě kterých by žalobci mohla hrozit v případě návratu vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti, který běloruský právní systém umožňuje uložit zejména za vraždu s přitěžujícími okolnostmi, terorismus, vlastizradu, válečné zločiny a zločiny proti lidskosti. Žalovaný neshledal ani nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, neboť žalobce, přes to, že byl několikrát zadržen policií pro účast na odporu proti výsledku běloruských prezidentských voleb v roce 2020, nebyl nikdy stíhán, nebylo s ním zahájeno žádné řízení a nečelil žádné

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

formě pronásledování. Z vlasti mohl rovněž opakovaně bez problémů vycestovat. Žalobce od března 2021 nebyl politicky aktivní a ani při svém pobytu v ČR se nijak politicky neangažoval a nevymezoval proti Lukašenkovu režimu. Žalovaný dospěl na základě shromážděných informací k závěru, že nelze předpokládat, že by žalobce byl po návratu do vlasti jakkoliv za svůj pobyt v zahraničí postihován, či dokonce ohrožen nebezpečím vážné újmy ve smyslu zákona o azylu. Protože v Bělorusku neprobíhá ozbrojený konflikt, v jehož důsledku by žalobci mohla hrozit vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) a s ohledem na výše uvedené žalovaný shledal, že žalobce podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu nesplňuje. S ohledem na skutečnost, že žalobce nemá na území ČR žádného rodinného příslušníka, kterému by zde byla udělena doplňková ochrana, nebyla žalobci udělena ani doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny podle § 14b zákona o azylu.

V.

Jednání soudu a právní posouzení věci soudem

7. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Při jednání u Městského soudu v Praze dne 7. 3. 2024 vzal žalobce výslovně zpět žalobní námitku týkající se jeho sexuální orientace a obav s ní spojených. V této souvislosti uvedl, že došlo k informačnímu nedorozumění mezi ním a jeho právním zástupcem, není homosexuál. Soud zpětvzetí uvedené námítky akceptoval a dále se jí nezabýval a nehodnotil ji. Dále pak žalobce argumentoval shodně jako v podané žalobě a navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
9. Zástupkyně žalovaného s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě navrhla zamítnutí žaloby.
10. Podle § 12 zákona o azylu se azyl cizinci udělí, *bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.*
11. Podle § 14a zákona o azylu *doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) trest smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.

12. V průběhu správního řízení žalobce tvrdil, že se obává povolání do armády a následného zapojení do bojů na Ukrajině. Dále vyjádřil obavu z možného postihu za nedostavení se k předvolání na běloruskou vojenskou správu. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný při rozhodování o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany vycházel mimo údajů sdělených přímo žalobcem také z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Bělorusku. Konkrétně se jednalo o Informaci OAMP – Bělorusko: Shrnutí krizového vývoje po prezidentských volbách v roce 2020, Politická situace, vnitřní pořádek a bezpečnost v letech 2020-2022, ze dne 22. 7. 2022, Informaci Human Rights Watch – Bělorusko: Výroční zpráva 2023, ze dne 12. 1. 2023, Informaci OAMP – Bělorusko: Odvody a povinná vojenská služba, ze dne 22. 7. 2022, Informaci Finské imigrační služby – Bělorusko: Odpor proti válce na Ukrajině, běloruští vojáci na Ukrajině, Angažmá Běloruska ve válce na Ukrajině, ze dne 12. 12. 2022, Informaci ČTK: Minsk je podle Lukašenka připraven umístit ruské strategické zbraně, ze dne 31. 3. 2023, a Informaci OAMP – Bělorusko: Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky občanských svobod a lidských práv, ze dne 15. 6. 2022. Soud shledal, že žalovaný si obstaral dostatek aktuálních, objektivních a relevantních informací z respektovaných, nezávislých a nestranných zdrojů. Veškeré úvahy a závěry žalovaného v napadeném rozhodnutí jsou pak podloženy právě těmito informacemi, se kterými se žalobce seznámil a které konkrétně nijak nedoplnil.
13. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí k uvedeným obavám uvedl, že si je vědom občanského a politického napětí panujícího v tomto období v Bělorusku. Zároveň ale dodal, že v zájmu běloruských státních orgánů jsou především aktivní odpůrci Lukašenkova režimu, kteří čelí hrozbě mučení, vězení a dalším perzekucím. Na základě zjištěných skutečností však žalovaný dospěl k závěru, že mezi tyto osoby žalobce nepatří, a tak se ho tato situace přímo nedotýká. Žalovaný dále citoval Informaci Finské imigrační služby – Bělorusko: Odpor proti válce na Ukrajině, běloruští vojáci na Ukrajině, Angažmá Běloruska ve válce na Ukrajině, ze dne 12. 12. 2022, podle které se „*Bělorusko dosud přímo nezúčastnilo ruského útoku na Ukrajině, avšak poskytlo Rusku přístup na své území pro tento útok. Dosud nebyli na Ukrajinu vysláni žádní běloruští vojáci [...]*“. Žalovaný ze shromážděných informací vyvodil, že nic nenasvědčuje tomu, že by se běloruská armáda měla zapojit do okupační války na Ukrajině. Běloruská vojenská správa rozesílá ve velkém množství mužům v rozhodném věku předvolání, která obdržel i žalobce, jejichž účelem je toliko prověření akceschopnosti armády. Nevyšlo najevo ani žádné konkrétní nebezpečí postihu za nedostavení se k předvolání na běloruskou vojenskou správu, uvedená předvolání si žalobce nepřevzal a ani neprokázal, že by v této souvislosti vůči němu bylo zahájeno jakékoliv řízení. Rovněž ve vztahu k účasti žalobce na protestech proti výsledku prezidentských voleb v roce 2020 nelze dospět k závěru, že by mu hrozilo jakékoliv pronásledování či nebezpečí vážné újmy. Z Běloruska mohl opakovaně vycestovat, aniž by v této souvislosti měl jakékoliv problémy, nečelil ve vlasti žádnému útlaku se strany státních orgánů. Žalobce se od začátku roku 2021 proti politickému režimu v Bělorusku veřejně nijak nevymezoval a není politicky aktivní.
14. Žalovaný vycházel při svém rozhodování ze všech informací sdělených žalobcem i ze všech dostupných podkladů, jež jsou součástí správního spisu, a při svém hodnocení zcela

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

dostatečným způsobem popsal, které skutečnosti vzal za prokázané a z jakého důvodu, přičemž nebylo soudem zjištěno, že by žalovaný některé skutečnosti opomněl zhodnotit či je nehodnotil ve svém souhrnu. Soud dále uvádí, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného stavu věci, který má oporu ve spise, přičemž žalovaný svůj závěr o nenaplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem v rozhodnutí odůvodnil. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, na základě jakých skutečností a úvah dospěl žalovaný k závěru, že v případě žalobce nebyly naplněny podmínky pro udělení azylu dle § 12, § 13 a § 14 zákona o azylu, stejně jako pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a a § 14b zákona o azylu. Vzhledem ke shora uvedenému shledal soud žalobcovy námitky nedůvodnými.

15. Soud má za to, že žalovaný si pro svůj závěr opatřil dostatečné podklady, které se uvedené problematiky týkaly a že po posouzení všech podkladů dospěl ke správnému právnímu závěru o tom, že v případě žalobce nebyl naplněn důvod pro udělení azylu ani doplňkové ochrany podle zákona o azylu. Napadené rozhodnutí tak bylo v tomto směru vydáno na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu věci, který má oporu ve spise. Shora uvedené závěry pak žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil, a tudíž na napadené rozhodnutí v tomto směru nelze pohlížet jako na rozhodnutí nepřezkoumatelné.

VI.

Závěr a náklady řízení

16. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
17. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. března 2024

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.